

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj P- 449/2026-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli - Pola po sucu Tamari Došen, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice RADMILE JANKOVIĆ ORSAG iz Zagreba, Ostrovička 11, OIB: 47007449833, zastupane po punomoćniku Vilku Kosu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika 1. DRAGOMIRA VIDOVIĆA iz Medulina, Katikulić 87, OIB: 26494364370, 2. MAJE VIDOVIĆ iz Medulina, Katikulić 87, OIB: 30386100578, zastupane po punomoćnici Ivi Simić, odvjetnici iz Pule, i 3. DOMAGOJA VIDOVIĆA iz Medulina, Katikulić 87, OIB: 69568177281, zastupanog po punomoćniku Filipu Simiću, odvjetniku iz Pule, radi pobijanja dužnikove pravne radnje, 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju zaključen između Dragomira Vidovića, Medulin, Katikulić 87, OIB: 26494364370, kao primatelja uzdržavanja, Maje Vidović, Medulin, Katikulić 87, OIB: 30386100578, kao davatelja uzdržavanja i Domagoja Vidovića, Medulin, Katikulić 87, OIB: 69568177281, kao sudionika pravnog posla od 25. veljače 2020. ovjeren kod Javnog bilježnika Ivana Kukučke iz Pule, 3. ožujka 2020. u odnosu na Dragomira Vidovića pod brojem OV-1624/2020 te 4. ožujka 2020. u odnosu na Maju Vidović i Domagoja Vidovića pod brojem OV-1675/2020, kojim je Dragomir Vidović prenio II. tuženici Maji Vidović pravo vlasništva nekretnine i to 1. suvlasnički dio: ½ k.č.br. 638/14, Broj D. L. 6, - u naravi Katikulić, dvorište, stambena zgrada, Medulin, Katikulić 87, garaža, Medulin, Katikulić, ukupne površine 396 m², upisano u zk. ul. br. 20558524, k.o. Medulin (ranije: ½ dijela k.č.br. 638/14 – stambena zgrada, Medulin, Katikulić 87, garaža, dvorište, ukupne površine 396 m², upisana u zk. ul. br. 2904, k.o. Medulin), gubi učinak prema tužiteljici Radmili Janković Orsag, Zagreb, Ostrovička 11, OIB: 47007449833 u dijelu potrebnom za ispunjenje tužiteljčine tražbine u iznosu od 64.422,19 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na 9.356,96 eur od 14. svibnja 2020., na 7.631,56 eur od 15. srpnja 2020., na 46.187,54 eur od 31. svibnja 2022., na 499,56 eur od 26. studenog 2024., na 746,57 eur od 14. veljače 2025., sve do isplate, tražbine u iznosu od 8.164,77 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na 233,37 eur od 14. svibnja 2020., 166,65 eur od 15. srpnja 2020., 1.289,72 eur od 22. rujna 2020., 5.349,67 eur od 1. lipnja 2022. i 1.125,36 eur od 7. studenog 2023., sve do isplate te 12.342,44 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15. veljače

2025. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. tuženik Dragomir Vidović, Medulin, Katikulić 87, OIB: 26494364370, II. tuženica Maja Vidović, Medulin, Katikulić 87, OIB: 30386100578 i III. tuženik Domagoj Vidović, Medulin, Katikulić 87, OIB: 69568177281, dužni su trpjeti da tužiteljica Radmila Janković Orsag, Zagreb, Ostrovička 11, OIB: 47007449833 svoje potraživanje u iznosu od 64.422,19 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na 9.356,96 eur od 14. svibnja 2020., na 7.631,56 eur od 15. srpnja 2020., na 46.187,54 eur od 31. svibnja 2022., na 499,56 eur od 26. studenog 2024., na 746,57 eur od 14. veljače 2025., sve do isplate, tražbine u iznosu od 8.164,77 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na 233,37 eur od 14. svibnja 2020., 166,65 eur od 15. srpnja 2020., 1.289,72 eur od 22. rujna 2020., 5.349,67 eur od 1. lipnja 2022. i 1.125,36 eur od 7. studenog 2023., sve do isplate te 12.342,44 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15. veljače 2025. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine namiri prodajom nekretnine 1. suvlasnički dio: ½ k.č.br. 638/14, Broj D. L. 6, - u naravi Katikulić, dvorište, stambena zgrada, Medulin, Katikulić 87, garaža, Medulin, Katikulić, ukupne površine 396 m², upisano u zk. ul. br. 20558524, k.o. Medulin (ranije: ½ dijela k.č.br. 638/14 – stambena zgrada, Medulin, Katikulić 87, garaža, dvorište, ukupne površine 396 m², upisana u zk. ul. br. 2904, k.o. 324191 Medulin), sve u roku od 15 dana."

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se vrijednost predmeta spora od 26.544,56 eura.

II. Nalaže se tuženicama solidarno isplatiti tužiteljici trošak postupka od 5.038,98 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate tekuće od 27. kolovoza 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište za svako polugodište, uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se u dijelu od 15.726,77 eura zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Raspravljanje o zahtjevu za pobijanje zaključenja ugovora o dosmrtnom uzdržavanju kao dijelu tužbe od 14. svibnja 2020. kojim tužiteljica zahtjeva naknadu štete i pobija radnju kojom prvotuženik raspolaže svojom imovinom izdvojeno je 17. prosinca 2020. u poseban postupak, a tužiteljica navodi da je prvotuženik neposredno nakon štetnog događaja 25. veljače 2020. sklopio ugovor o dosmrtnom uzdržavanju kojim je drugotuženici prenio svoj suvlasnički dio nekretnina k.č.br. 638/14, 638/10 k.o. Medulin, drugo tuženica se obvezala uzdržavati ga do smrti, a trećetuženik se obvezao preuzeti obvezu uzdržavanja ukoliko iz bilo kojeg razloga drugotužena bude spriječena, da prvotuženik nije vlasnik imovine značajnije vrijednosti, a ugovor je zaključio sa snahom, suprugom III. tuženika kako bi oštetio tužiteljicu, osujetio njeno namirenje jer je bio svjestan da joj je svojim postupanjem uzrokovao štetu što drugo i treće tuženiku nije moglo biti nepoznato u trenutku poduzimanja pravnog posla.

2. Odgovorom od 16. srpnja 2020. tuženici osporavaju vrijednost predmeta spora, pasivnu legitimaciju trećetuženika, ističu nedospjelost tražbine i imovinsko stanje prvotuženika zbog kojeg nije upitna naplata tražbine.

Podneskom od 12. siječnja 2026. protive se preinaci tužbe od 8. prosinca 2025., ističu prigovor prekluzije jer je učinjena protekom četiri godine od zaključenja pravnog posla, drugo i trećetuženik ističu da je ugovorom riješeno pitanje njihovog ulaganja u prenamjenu potkrovlja kuće u stan, ostvarenja dogovora s prvotuženikom i njegovom suprugom da im pripadne stan, polovina okućnice i prilazni put jer se postupak etažiranja pokazao kompliciranim i skupim.

3. U dokaznom postupku pročitani su ugovor o dosmrtnom uzdržavanju (stranica 257), presuda Županijskog suda u Bjelovaru (240), potvrda Fine (255), uvjerenje MUP-a (278), potvrda zk odjela (280), dopis Središnjeg klirinškog depozitarnog društva (283), saslušani su svjedoci (400) i stranke (409, 418)

3.1. Člankom I ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 25. veljače 2020. utvrđena je vrijednost suvlasničkog dijela nekretnina od 200.000,00 kuna, člankom III. je ugovoreno da u slučaju bilo kojeg razloga privremene spriječenosti davatelja uzdržavanja u obavljanju svojih ugovornih obaveza, iz bilo kojeg razloga, obveze davatelja uzdržavanja preuzima trećetuženik, sudionik pravnog posla, suprug davatelja, a sin primatelja uzdržavanja, a člankom V osnovano je pravo osobne služnosti doživotnog plodouživanja u korist prvotuženika.

3.2. Prema potvrdi od 19. svibnja 2020. prvotuženik nije vlasnik nekretnina na području nadležnosti Općinskog suda u Puli-Pola ali je korisnik prava plodouživanja nekretnina u zk.ul 2904 i 2648 k.o. Medulin.

3.3. Prema uvjerenju MUP-a od 2. rujna 2020. prvotuženik je vlasnik osobnog vozila Renault 19 proizvedenog 1990.

3.4. Presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj K-12/2020 od 27. listopada 2020. Dragomir Vidović je oglašen krivim što je 21. veljače 2020. u nakani da je liši života Radmilu Janković Orsag metalnim pajsrom dužine 60cm i nogama udarao najmanje 5 puta u predjelu glave i tijela govoreći "ubit ću te", a kada ga je Matko Orsag odgurnuo, oslobodio se njegovog zahvata i ponovno uzeo pajsrom kako bi je ponovno udarao u čemu su ga spriječili Silvije Orsag i Domagoj Vidović koji ga je odvuкао u kuću, a Radmila Janković Orsag je zadobila osobito teške i za život opasne povrede, ali do smrtnog ishoda nije došlo zbog intervencije Silvija i Matka Orsaga i Domagoj Vidović te pravovremeno pružene medicinske pomoći.

3.5. Prema dopisu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva od 11. travnja 2025. prvotuženik nema ubilježene nematerijalizirane vrijednosne papire.

3.6. Presudom Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj GŽ-319/2025 od 28. svibnja 2025. potvrđena je presuda ovoga suda poslovni broj Pn-94/2020 od 14. veljače 2025. kojom je naloženo Dragomiru Vidoviću da tužiteljici na ime naknade štete isplati 64.422,19 eura, 8.164,77 eura i 12.342,44 eura sve sa zakonskom zateznom kamatom.

3.7. Prema potvrdi Fine od 24. listopada 2025. tražbina tužiteljice je 2. u redoslijedu osnova za plaćanje, iza tražbine od 1.148,16 eura.

3.8. Irena Braičin iskazuje da su joj se u tijeku kaznenog postupka, prije primitka tužbe za naknadu štete obratili supruga, sin i snaha prvotuženika, radi isplate štete jer je mogla biti olakotna okolnost u kaznenom postupku, da je početni tužbeni zahtjev udvostručen zbog promjene parametara Vrhovnog suda ali ne zna zašto šteta nije isplaćen, da je ugovor o dosmrtnom sastavila dok je prvotuženik bio u pritvoru, prije nego su stranke dobile tužbu za naknadu štete jer su u postupku s Općinom Medulin zbog prilaznog puta trebali sudjelovati vlasnici nekretnine, očekivala se duža Dragomirova odsutnost te je nekretninu valjalo prenijeti na suprugu ili sina.

3.9. Branka Vidović iskazuje da su sin i snaha započeli vezu 2012. ili 2013., te su uz njihovu suglasnost potkrovlje koje je do tada služilo kao ostava, bez žbuke i vanjske stolarije, uredili podižući kredite, vlastitim plaćama i uz pomoć Majinih roditelja, a uselili su 2016., dogovor je ostvaren, vjenčali su se, dobili djecu i nisu žurili formalizirati dogovor prema kojem je suprug svoj dio nekretnine trebao prenijeti na sina i snahu, da ne zna zašto su zaključili ovakav ugovor dok je suprug bio u istražnom zatvoru, a tužbu za naknadu štete još nisu dobili, da je nakon zaprimljene tužbe sudjelovala u razgovoru s odvjetnicom, da je nakon tri dana zahtjev udvostručen, a ona nije imala sredstva da ga isplati. Tužiteljica je vikala i prijetila da će Maji putem Centra za socijalnu skrb oduzeti dijete koje je suprug čuvao, ali napadu nije prisustvovala jer je ležala nakon operacije i zbog galame ustala, a Maja je nakon napada stigla iz Vodnjana na poziv supruga.

3.10. Radmila Janković Orsag izjavljuje da se napad zbio 21. veljače 2020., da je prošavši dvorište tuženika čula Domagoja koji je rekao "nemoj tata" te se okrenula i iza sebe vidjela Dragomira koji je zamahnuo pajsrom, udario ju s lijeve strane glave, nastavio ju tući, a vidjela je da supruga i sin stoje u dvorištu im gledaju, da je njen suprug prekinuo napad stavši između nje i Dragomira, da su hitna pomoć, policija i Maja Vidović stigli istovremeno. Dragomir je zaključio ugovor o dosmrtnom

uzdržavanju dok je bio u zatvoru, da su kazneni i parnični postupak su okončani, da se pokušaju naplate odštete u mirnom postupku nitko nije odzvao, pa je u postupku izravne naplate preko FINA-e naplaćen samo trošak, da je prvotuženiku ovo jedina imovina i ne očekuje da će naplatiti odštetu.

3.11. Maja Vidović iskazuje da je u siječnju 2015. godine upoznala Domagoja te su sredinom ljeta odlučili živjeti zajedno, da su im Dragomir i Branka dozvolili adaptaciju zadnje etaže kuća koja je tada bila bez fasade te je ona ulagala svoju plaću spasioca, podigla kredit i uz pomoć roditelja dovršila adaptaciju, a uselili su najkasnije početkom 2017. godine, znala je da će etaža pripasti Domagoju i njoj, ali je rodila, bila je svadba, pa vlasništvo nisu uspjeli riješiti prije štetnog događaja. Htjeli su kao suvlasnici nekretnine sudjelovati u postupku s Općinom Medulin zbog pristupnog puta pa su se upustili u etažiranje i riješili pitanje vlasništva kada je Dragomir završio u pritvoru. O ugovor su razgovarali prije štetnog događaja, ona je istraživala na Internetu, razgovarala s poznanicima i stupila u kontakt s odvjetnicom Braičin, zaključen je na njezinu inicijativu, jer je tako zaštitila svoju investiciju, svekra i svekrvu. Uzdržavanje je preuzela ona jer je suprug ionako nasljednik. Suprug je uključen u ugovor o uzdržavanju kako bi preuzeo brigu o roditeljima, ako to ona ne bi mogla. Ugovor ispunjava jer Dragomira odvozi gdje treba, odlazi u nabavku i lijekove, jer on nema vozilo. Za štetni događaj je saznala jer ju je Dragomir zvao govoreći da tužiteljica prijeti oduzimanjem djeteta, a nakon nekog vremena ju je nazvao suprug tražeći da dođe kući jer se nešto dogodilo, došavši vidjela je hitnu i policiju, tužiteljicu nije vidjela jer je mislila samo na svoje dijete. Tužiteljica je tužbom tražila 10 tisuća eura pa joj je Branka rekla da se ne brine a kada se nakon nekog vremena raspitala rečeno joj je da je zahtjev povećan jer tužiteljčino stanje nije dobro.

3.12. Dragomir Vidović iskazuje da su sin i Maja 2015. godine pitali mogu li urediti i useliti u tavansku etažu obiteljske kuće, što su supruga i on dozvolili jer je tu držao ostatak građevinskog materijala. Sin i snaha su podigli kredit, sve uložili u unutarnje uređenje, fasadu, platili komunalije i iznad starog dijela kuće napravili terasu, sve dovršili 2016. godine, te naredne dvije godine do rođenja djeteta prostor iznajmljivali turistima, a po rođenju unuka uselili u taj dio. Zgrada nije etažirana, a kada je završio u zatvoru Maja je rekla da bi vlasništvo nad tom etažom mogli riješiti ugovorom te je on pristao, premda potrebe za uzdržavanjem u smislu financija i smještaja nema, ali ga je Maja posjećivala u zatvoru, sada prevozi, jer on nema auto. Sve razgovore vezano za ugovor obavila je Maja a on je samo prihvatio. Ne zna kolika je visina ulaganja sina i snahe, niti zašto je samo on svoju polovinu prepustio Maji.

3.13. Domagoj Vidović iskazuje da je zaposlen od 2011., podigao je kredit od 150 tisuća kuna, te su s njegovom i Majinom plaćom i uz pomoći Majinih roditelja dovršili adaptaciju tavanske etaže, dvije tri godine ju iznajmljivali turistima pa uselili. On nije sudjelovao u zaključenju ugovora jer je znao da će svoj dio vlasništva dobiti od majke, a Maja je htjela osigurati svoja ulaganja pa je ona zaključila ugovor s ocem. O takvom načinu uređenja su razgovarali čim su započeli s ulaganjima. U ugovoru je naveden jer je i on bio tužen. Pitanje kuće, ukoliko bi tužiteljica dobila naknadu štete, ih zamara te o tome ne razgovaraju. Za tražbinu tužiteljice su saznali kada su primili tužbu, dok je otac bio u zatvoru, a majka pokušavali naći novac da plati početni iznos.

4. Prema čl. 66., 67. i 71. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022.,

155/2023. i 69/2026.) svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu i bez obzira kad je nastala može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika, a to znači ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine, te se naplatno raspolaganje može pobijati u roku od jedne godine ako je dužnik znao ili mogao znati da raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju korist je raspolaganje poduzeto to bilo poznato ili moglo biti poznato s time da se smatra da je trećoj osobi to bilo poznato ukoliko je riječ o dužnikovom bračnom drugu, krvnom srodniku u ravnoj liniji ili u pobočnoj liniji i tazbinskom srodstvu do četvrtog stupnja, a besplatno raspolaganje i s njima izjednačene pravne radnje u roku od tri godine te se smatra da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku i ne zahtijeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato.

Jedan od zaključaka zajedničkog sastanka predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova s Vrhovnim sudom RH koji je održan on-line dana 5. studenog 2020. glasi: „Pravna radnja dužnika se može pobijati i u situacijama kada je tražbina dospjela nakon zaključenja pobijanog pravnog posla.“

5. Nesporo je:

- da se štetni događaj zbio 21. veljače 2020.,
- da su tuženici ugovor o dosmrtnom uzdržavanju zaključili 25. veljače 2020. (prvotuženik je potpis ovjerio 3. ožujka, a drugotuženica 4. ožujka 2020.),
- da je ugovor 5. ožujka 2020. pod brojem Z-3602/2020 predan radi uknjižbe prava vlasništva,
- da su prvotuženik i drugotuženica u tazbinskom srodstvu prvog stupnja,
- da je prvotuženik u vrijeme zaključenja ugovora bilo vlasnik vozila renault iz 1990.

6. Utvrđeno je iskazom prvotuženika i Branke Vidović da prvotuženik u vrijeme zaključenja ugovora nije imao drugu vrijedniju imovinu. Okolnost ulaganja drugo i trećetuženika u nekretninu prvotuženika i Branke Vidović tijekom 2015. godine, uređenjem tavanskog prostora za stanovanje, za sud nije sporna niti bitna jer je ulaganje postalo bitno tuženicima pet godina kasnije, nakon štetnog događaja kojem je trećetuženik prisustvovao, a drugotuženici nije mogao ostati nepoznat, nakon što se drugotuženica raspitala kako ga zaštititi. Činjenica da je ugovor zaključen četiri dana nakon događaja, dok tužba za naknadu štete nije bila podnesena, ne ukazuje da drugotuženici nije bilo poznato da prvotuženik umanjujući svoju imovinu nanosi štetu tužiteljici. Konačno zaključeni ugovor suprotan je dogovoru postignutom prije ulaganja, koji je do štetnog događaja odgovarao svima, da tavanski prostor bude suvlasništvo drugo i treće tuženika. Stjecanje vlasništva nekretnine radi sudjelovanja u sporu s Općinom Medulin ne može biti razlogom zaključenja ugovora o dosmrtnom uzdržavanju.

6.1. Pasivna legitimacija trećetuženika, premda ugovorom o dosmrtnom uzdržavanju nije stekao nekretninu, proizlazi iz njegovog statusa sudionika u tom pravnom poslu i budućeg eventualnog davatelja uzdržavanja.

6.2. Sud je unatoč protivljenju tuženika raspravljanja zaključio po tužbenom zahtjevu postavljenom 8. prosinca 2025., postavljenom nakon proteka tri godine od štetnog događaja, jer povišenje iznosa u skladu s presudom o naknadi štete Županijskog suda u Bjelovaru GŽ-319/2025 od 28. svibnja 2025. predstavlja usklađenje visine tražbine o kojoj se ne raspravlja u ovome postupku.

7. Temeljem članka 40. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025) utvrđena je vrijednost predmeta spora od 26.544,56 eura primjenom čl. 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u RH („Narodne novine“ br. 57/22. i 88/22.) i primjenom fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 kuna za jedan euro, navedenog u Odluci Vlade RH o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ br. 85/22.) na iznos od 200.000,00 kuna preostao nakon umanjivanja vrijednosti predmeta spora navedene u tužbi od 273.788,32 kune za tužbom zatraženi iznos naknade štete.

8. Tužiteljici je priznat trošak računa Središnjeg klirinško depozitarnog društva od 33,75 eura, nagrade punomoćniku za sastav tužbe, podneska od 8. prosinca 2025., 3. veljače 2026., zastupanja na ročištu 30. ožujka, 19. svibnja, 12. lipnja i 14. srpnja 2026. po 250 bodova, zastupanja na ročištu 10. veljače 2026. prema Tbr.9.2. OT 125 bodova, 50 bodova za sastav prijedloga za upis zabilježbe tužbe poslovni broj Z-6158/2020, ukupno 1.925 bodova, što primjenom Tbr. 46., 52.3. i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 138/2023.) iznosi 4.812,50 eura. Tužiteljici je priznat trošak pristojbe na presudu od 192,73 eura (polovicu iznosa od 385,45 eura) zbog mogućnosti plaćanja u skladu s člankom 7. stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18., 51/23.).

8.1. Tužiteljici nije priznata nagrada punomoćniku za sastav podneska od 23. ožujka 2026. kojim ponavlja navode, podnesaka kojima zahtjeva pravomoćnost presude Pn-94/2020, izravnu naplatu i isprave od Fine, matičnog ureda, MUP-a i zk izvode smatrajući isto sudu dostupnim, javno dostupnim ili podacima koji nisu bili potrebni u ovome postupku, kao ni pristojba na tužbu plaćena u postupku Pn-94/2020.

8.2. Tužiteljici je dosuđen cjelokupni priznati trošak ne temelju odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku te zatezna kamata na zahtjev u skladu s čl. 151. st.3. Zakona o parničnom postupku po stopi utvrđenoj člankom 29. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 156/2022., 155/2023. i 69/2026.) nastaloj uvećanjem referentne stope, kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena.

U Puli 27. kolovoza 2026.

S u d a c
Tamara Došen

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke I. i II. presude te točke II. rješenja dopuštena je žalba koja se podnosi ovome sudu u roku od 15 dana od dana primitka odluke. O žalbi odlučuje županijski sud.

Protiv točke I. rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Dostaviti:

1. tužiteljici po punomoćniku Vilku Kosu, odvjetniku iz Zagreba,

2. prvotuženiku Dragomiru Vidoviću
3. II-tuženici po punomoćnici Ivi Simić, odvjetnici iz Pule
4. III-tuženiku po punomoćniku Filipu Simiću, odvjetniku iz Pule

Broj zapisa: **9-3088c-3be6d**

Kontrolni broj: **06c69-2ac3e-f5d91**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.